

zamagal. Zato se je sel koprok v
 bližini studence Kigatja, Taelo
 skelil da ima se danes
 Kaeln^o vater -

527/167

XXXII.

Reichenburška pravica
 o dveh sovražnik bratih.

O Miklavžu pl Reichenburgu (ololi l.
 1384) se pripoveduje tale pravica:

a. Posestrnik gornjega gradu je umoril
 svojega brata, bivajočega v spodnjem
 gradu, ker mu je bil gaviden garardinje,
 govega večjega posestva. Knežki pod,
 ložnikki umorjenega pasozato se ma,
 sevati in brata morileca ubili. -

b. Ta dva brata sta živela v ednem
 sovraštven. Nekoč sta se huda
 razkročila, ter sta ustrelila iz
 oken obeh gradov v isteno rešo

drug na drugega, ter sta se takle
h brati usmrtila. — Njuni krepinji
sta še dandanes shranjeni in videti
v stenski odprtini stare grajske
kapelice pri trapistikih. —

c) O bratih Rajhenburških je objavljen
vil Anson Heiber (v Dom in Svetu
lete 1893) sledeče pesem:

Pred časom bila grada dva,
Z imenom Rajhenburg oba,
Star prvi na visavi
Et drugi spod ob Lavi. —

Živelca tu sta brata
Da brata sta, kedo to zna?
Ker nih dar nista v slogi
Et brata ne sopegi. —

Dec njihovo jadr in njihovo sed
Zastaran je, no skala ted
So razna kot v dijin
Ove diji ste rverini. —

Lovastvo bratov mladiko let
Okrog poznava spločno svet
Nobeden pa ne sluša

Če spravo kdo poskuša, —

Če pater Celjski modri Vid,

In speta brata gre miviti

In patru se posreči

Si hvata v ruke seči

Poesta brata vsako stran

Lo sedom soujino, sprave dan

Ko siteri so zbrani

Gostijo se v dvorani,

Kar godcem stune obrenče

Okrog se gostje pomire

Starejši brat se doigne

Naj sluša, marbi migne,

Ali slavno, da se sedinjad

Ugnedil je v obujni grad

Da brat ni brata ljubil

Pi rajšega pogubil!

A sredi naših je dvooran
 Napočil danes sprave dan,
 'Vsi viteri ste priče
 Brat bratu spravo vliče.

Na brat! podaj mi tu roko
 Naj sece naju jedno bo!
 Na kupo mojo kurni,
 In svojo meni vuni!

"Boj živi spravo" v prekl done,
 Po kupo mlajši brat hiti -
 Izpragnjena je kupa
 Napil se je bil strupa.

Pa ko začuti v prsih strup,
 Pograbi srd ga in obup,
 Z strani si meč potegne
 In brata v prsi dregne.

Is skoku brata zgrabi brat
 Na tla se trečita narocat
 Borec do zadnje sile
 Se krčita si žilo. -

Končana sprava, prvi je sed
Ko drug tek drugega je sed
Dadu spopati jamo
Obema jedno samo, —

Pedaj bo mir, saj mrtol' spe!
O kaj še! slušaj, kaj vele
Vsak dan se poleg groba
Ponavlja prejšna globe,

Glej glaviše današnje dni
Pribajata, izpod pasti

In zdaj še — v času pozneem
Ka trupli v sedu pozneem, —

Da zveša se, jih doni skup
Kri hriba, ena, druga trup, —
Vse dan se tu sročati
Po smrti se ne blati, —

9